

Landmænd samarbejder om produktion af grovfoder

Anders Levring og Karl Erik Sejersen har i seks år samarbejdet om grovfoderproduktionen – fordi den ene er glad for markarbejde og den anden hellere vil passe køer.

Af Torben Worsøe

»Det skyldes vel nærmest min dovenskab, at samarbejdet kom i stand!«

Anders Levring, landmand ved Fjellerup på Djursland, smiler, da han siger det.

Udenfor regner det, majsen står meterhøjt på markerne omkring gården, men de er vokset frem uden hans indblanding. For markarbejdet står naboen, Karl Erik Sejersen, for.

»I virkeligheden interesserer jeg mig ikke ret meget for markarbejde, og jeg er heller

ikke ret god til det,« uddyber Anders Levring.

»Til gengæld har jeg ikke noget imod at sidde nogle timer på en traktor,« supplerer Karl Erik Sejersen.

Så da Karl Erik Sejersen i 2004 solgte køer og kvote, var grunden lagt til et fremtidigt samarbejde.

I begyndelsen overtog Karl Erik en del af markarbejdet hos Anders Levring og stod for nogle af malkningerne.

»Men da han kom og sagde, at det ikke var nok, kom samarbejdet om grovfoderproduktionen i stand.«

I 2006 blev aftalen skrevet under. Det er den samme aftale, der gælder i dag, men om kort tid skal den genforhandles.

Forpagter jord – sælger afgrøde

Modellen for samarbejdet er forholdsvis enkel: Karl Erik Sejersen forpagter Anders Levring's jord og sælger afgrøderne i form af græs og majs til Anders Levring til en pris, der er fastsat med udgangspunkt i mængde og kvalitet.

»Jeg har den rolle, der i mange tilfælde skulle en drifts-

leder til,« konstaterer Karl Erik Sejersen, og sådan fungerer det i virkeligheden også for Anders Levring.

»Jeg ved ikke, om det økonomisk er en god forretning, men jeg har det godt med, at der er én, der har styr på markerne,« understreger han.

Sammen er de to tilmeldt projektet »Grovfoderskolen«, og blandt andet erfaringerne herfra skal bruges, når der snart skal laves en ny samarbejdsaftale.

Afstemmer forventninger

Det er omkring et halvt år si-

Landdistrikter.dk
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Den Europæiske Landdistrikter og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har deltaget i finansieringen af projektet.

Et af de tab, Karl Erik Sejersens må bære, er det, som områdets kronhjørte æder. Indtil han heggede næsten alle marker, kostede det et årligt tab på omkring 100.000 kroner. Foto: Torben Worsøe.

den, at Anders Levrings tog en ny stald i brug. Derfor har han i lang tid været i en fase, hvor besætningen er vokset. Endnu er det ikke afsluttet - stalden er ikke helt fyldt, og udvidelsen sker med egne kvier - og det gør det ekstra nødvendigt, at forventningerne til, hvor meget foder, der skal bruges det kommende år, er afstemt ordentligt.

Det sker et halvt år i forvejen.

Sidste års halvsøje høst af majs har dog betydet, at der ikke har været majs nok til forbruget hele året i år, og Anders Levrings har måttet købe ensilage et andet sted.

»Det er klart, at det har kostet, men der står ikke i aftalen, hvad vi gør, hvis der er for lidt grovfoder. Derimod står der, hvad vi skal gøre, hvis der er for meget,« fortæller Anders Levrings.

For Karl Erik Sejersens har den nye stalds specielle konstruktion betydet en øget regning fra den maskinstation, der

kører gylle ud. Sandet i tanken var nemlig fordelt, så det var svært at få op.

Bestemmer sorter og blandinger

I øjeblikket fodres køerne med en blanding bestående af to tredjedele majs og en tredjedel græs. Det forhold skal ændres i den kommende tid for at skaffe mere protein gennem græsset, understreger Anders Levrings.

Det ønske er Karl Erik Sejersens selvfølgelig klar til at opfylde. Men ifølge den nuværende aftale er det Karl Erik der suverænt bestemmer, hvilke græsblandinger der skal sås, og hvilke sorter af majs der skal sættes på. Det er altså også ham, der bestemmer fordelingen af tidlige og sildige sorter.

»I øjeblikket er der en fælles pris for en foderenhed majs og en foderenhed græs. I fremtiden kommer vi nok til at betale lidt mere for de tidlige slæt med en høj fordøjelighed,« vurderer Anders Levrings.

»Prissætningen skal afspejle, at vi får det kvalitetsfoder, vi skal bruge. Vi skal være skarpere på at differentiere for at få bedre foder,« lyder hans oplæg til de kommende forhandlinger

om en ny aftale.

»Vi er afhængige af hinanden. Derfor skal aftalen være fordelagtig for os begge. Ellers er der jo ingen idé i at have en aftale,« siger han.

For Anders Levrings (t.h.) og Karl Erik Sejersens er samarbejdet om produktion af grovfoder en fordel for begge parter. Lige nu er det majs, der er klar til at høste, og det er også nødvendigt, fordi Anders Levrings er løbet tør for majsensilage. Foto: Torben Worsøe